

Zemřel Antonín Jančařík, jeskyňář, krasový badatel a cestovatel

Antonín Jančařík, a caver, cave researcher and traveler died

Jiří Prošek¹, Karel Žák²

Abstract

Antonín Jančařík (born June 13, 1950, died November 25, 2018) was a caver, cave researcher and traveler well known in the Bohemian Karst and the town of Beroun. His research activity in speleology was focused mainly at cave climatology and resulted in about 30 published papers. He was active in TARCUS, a group of speleologists dealing with physical chemistry of karst. The TARCUS group was founded in 1974 and acted as a part of the Commission on Physical Chemistry of Karst within the International Union of Speleology. He was active in organizing tours and in travelling to exotic destinations mainly in SE Asia during the last 20 years. This interest resulted in numerous public talks and photo exhibitions.

Dne 25. listopadu 2018 zemřel v Berouně ve věku 68 let jeskyňář, cestovatel a dobrý člověk Antonín Jančařík. Pro přátele a kolegy nejčastěji Toník či Tonda, řečený též Šaman. Jeho kariéra profesní se odehrávala v oblasti praktické meteorologie, matematiky a informatiky a je pro veřejnost málo viditelná. To co Tonda ve svém životě dělal pro potěchu svojí i potěchu svého okolí naopak mohla veřejnost sledovat podrobně, díky jeho publikační činnosti, průvodcovství do méně či více exotických míst, výstavám a přednáškám.

Náš příspěvek bude mít dvě hodně odlišné části. První z nich shrne Tondův život v suché věčné rovině, druhou částí bude osobní vzpomínka, která snad nejlépe dokreslí Toníkovu členitou osobnost. Jeho zájmy se během let postupně vyvíjely a můžeme je rozdělit do několika navazujících, částečně se překrývajících životních etap. Tonda se narodil 13. června 1950 v Brně, navštěvoval základní školy v Letovicích, Brně a v Uhřetěvsi; posléze vystudoval Gymnázium v Říčanech a Matematicko-fyzikální fakultu Univerzity Karlovy v Praze, obor meteorologie (1968–1974).

Etapa krasová

Mezi jeskyňáři se začal objevovat od 70. let. Jeho zájem o umělé i přirozené podzemí se projevil mimo jiné také tím, že po krátkém zaměstnání v Hydrometeorologickém ústavu (pobočka na letišti Ružyně) se začal v Ústavu geologie a geotechniky ČSAV věnovat problematice proudění vzduchu v dolech. Od ledna 1988 potom pracoval jako samostatný matematik – analytik ve výpočetním středisku tehdejšího Ústředního ústavu geologického (dnes se tato instituce nazývá Česká geologická služba).

Jeho profesní zaměření mu umožnilo věnovat se tématice do té doby v naší speleologii hodně opomíjené, klimatologii jeskyní. A to klimatologii založené nejen na přímém měření teploty a vlhkosti a proudění vzduchu v jeskyních (to se v jeskyních dělalo odjakživa), ale hlavně na fyzikálním a matematickém modelování jeskynního mikroklimatu. Již v roce 1975 se zapojil do práce krátce před tím vzniklé odborné speleologické skupiny TARCUS, která působila při Komisi pro fyzikální chemii krasu Mezinárodní speleologické unie. Při vzniku České speleologické společnosti (ČSS) v roce 1978 se skupina TARCUS stala jednou ze zakládajících částí Základní organizace ČSS 1-05 „Geospeleos“, ve které Tonda zůstal až do roku 2018. Mimo jiné se věnoval i problematice aerosolů v jeskynní atmosféře

Obr. 1. Tonda Jančařík při jedné z výprav do Slovinska v roce 2007. Foto I. Jančaříková.

Fig. 1. Antonín Jančařík during one of his travels to Slovenia in 2007. Photo by I. Jančaříková.

a specifických typů speleotém, které vznikají tam, kde se aerosol unášený prouděním jeskynní atmosféry střetává se skalní stěnou jeskyně. V roce 1986 získal Tonda na 2. sjezdu ČSS stříbrnou medaili za zásluhy o speleologii. Byl samozřejmě také aktivní speleolog, pořádal lezecké expedice zejména do Rumunska, ale také do Bulharska či Itálie. Mnohokrát navštívil řadu propastí a jeskyní ve Slovenském krasu.

Jeho toulavá duše vyústila ve zřetelný podíl na organizaci krasové turistiky pod hlavičkou ČSTV. Spolu s Pavlem Bosákem připravili

¹ Berounský kurýr; jiri.prosek@berounsky-kurir.cz

² Geologický ústav AV ČR, v. v. i., Rozvojová 269, 165 00 Praha 6 – Lysolaje; zak@gli.cas.cz

Český kras (Beroun), XLIV (2018), 73–76, 2 obr.

© Muzeum Českého krasu, p. o., Beroun

ISSN 1211-1643

ISBN 978-80-87708-11-8

v roce 1986 učební text pro cvičitele krasové turistiky, který vydalo nakladatelství Olympia. V první polovině 90. let stál i u prvních pokusů o evidenci jeskyní pomocí počítačů. Krasová etapa Tondova života postupně končila během 90. let. Vyústila ve zhruba třicetku publikovaných článků, konferenčních příspěvků i delších textů se speleologickou tematikou (publikováno v letech 1976–1994). V 90. letech také Toník připravil sazbu několika svazků periodika Český kras pro tisk. V roce 1992 odchází z Českého geologického ústavu do Eurotelu Praha do funkce systémového manažera a dále manažera tiskového střediska. Ve službách telekomunikací potom zůstal až do odchodu do důchodu.

Etapa zájmu o vojenskou historii

Zájem o vojenskou historii u něj vzbudily pozůstatky první světové války, jako byly vojenské pevnosti, hřbitovy, kostely, muzea, apod. Tyto vojenské památky Tonda systematicky vyhledával a navštěvoval při svých četných výpravách do Julských Alp a Dolomit (Obr. 1). Pátral především po českých vojácích z období 1. světové války. Působil zde i jako odborný poradce pro filmaře, dokumentaristy České televize. Na cesty do Slovinska a do Itálie se vždy důkladně připravoval studiem četné vojenské literatury, která v jeho knihovně převažuje. Z cest si přivážel různé vojenské relikvie.

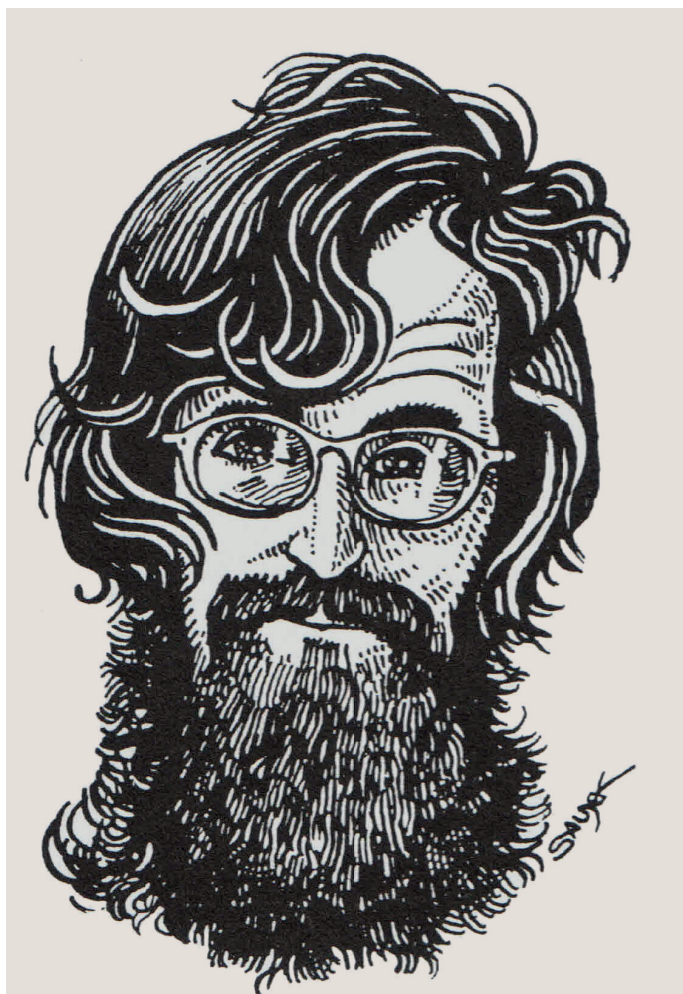
V periodiku Český kras v roce 2005 podrobně popsal úsek tzv. Pražské linie (Vnější opevnění Prahy) v úseku, kde prochází údolím Berounky. Ve stejném čísle tohoto časopisu byl uveřejněn i jeho článek o polozapomenutém rodáku z obce Běleč u Litně, generálu Bedřichu Homolovi.

Etapa cestovatelská (hlavně asijská)

Tondovým velkým vzorem byl cestovatel a dobrodruh Richard Halliburton. Jeho knihy pro něj byly téměř posvátné. Po jeho vzoru se Tonda již jako vyzrálý muž vrhal do cestovatelských dobrodružství v exotických zemích a plnil si tak své chlapecké sny. Hlavní Tondova cestovatelská etapa tedy započala až v době, kdy pracoval pro telekomunikace a následně v důchodu. Cestování, fotografování a pořádání výstav a přednášek se stalo jeho hlavní životní náplní. Rozhodně se nejednalo o cesty do turistických resortů s pobytem v hotelu, ale o mnohem hlubší poznávání exotických krajín, památek, lidí a jejich životního stylu. Tonda zde působil i jako průvodce turistů. A také byl průvodcem dokumentárního seriálu točeného štábem National Geographic. O zemích, které navštívil, měl i hluboké teoretické znalosti.

Poznatky a zážitky ze svých cest si nenechával jen pro sebe. Dlouhou řadu jeho přednášek výstav a dalších akcí pro veřejnost nejsme schopni úplně přesně sledovat – byly jich desítky. V Berouně se jednalo například o cestovatelské večery *Modrýho Berouna* (*Modrej Beroun* je občanské sdružení organizující nejen bluegrassová setkání, ale i další akce), přednášky a výstavy (například v Muzeu Českého krasu). V Praze často vystupoval s cestopisnými přednáškami v Domě ochránců přírody v Michli. Exotické cíle těchto cest uvedeme jen neúplným výčtem: Srí Lanka, Bali, Severní Borneo, Malé Sundy, Čína, Indie, Mexiko, Portoriko, Guadalcanal, Vietnam atd. Poznatky, zážitky a fotografie z cest shrnul také do vlastním nákladem tištěných „samizdatů“. Ty, o jejichž existenci víme, jsou uvedeny v přehledu Tondovy písemné tvorby na konci příspěvku. Nakolik jsou všechny tyto někdy i značně rozsáhlé cestopisné reportáže dostupné ve veřejných knihovnách a archivech si netroufáme odhadnout, některé z nich má například berounská městská knihovna a Knihovna Národního muzea v Praze.

Tondovu mnohovrstevnou osobnost snad nejlépe dokreslí osobní vzpomínka prvního z autorů tohoto příspěvku.

Obr. 2. Takhle Tonda viděl známý kreslíř a malíř Kája Saudek.

Fig. 2. A drawing of Antonín by the famous Czech cartoonist and painter Kája Saudek.

Šamanův jeskynní labyrint se definitivně uzavřel

Pokud teď přemýšlíte, kde se onen v titulku zmíněný podzemní útvar může nacházet a chystáte se po něm pátrat v atlasu jeskyní celého světa, případně se na něj dotázat pana Googla, nedělejte to. Vymyslel jsem si ho jen pro potřebu tohoto textu. Chápu, že je to v odborném speleologickém časopisu dost odvážný úvod článku, ale snad vás tím neodradím. Na svoji omluvu bych rád uvedl, že nejsem jeskyňář ani geolog a v daném oboru mám téměř nulové znalosti. Proč tedy vůbec píšu text do Českého krasu? Správná otázka. Na pohřbu mého dobrého kamaráda jsem soubhlasil, že o něm napíšu krátkou vzpomínku. A zapomněl jsem se zeptat, kde by měl text vyjít. Když jsem se to dověděl, bylo již pozdě honit „bycha“. Tím kamarádem byl Tonda JANČARIK a já o něm zkusím napsat alespoň trošku speleologicky.

Tonda jsem pro sebe objevil podobně, jako kdysi bájný pasáček penězokazeckou dílnu pod Zlatým koněm. Šlápnul jsem někam, kde to znám, a propadnul se do úplně jiného světa. Přibližně před dvaceti lety se redakce berounského čtrnáctideníku ŽURNÁL, jehož jsem byl v té době vydavatelem, přestěhovala z centra Berouna na periferii. Místo návštěv Zanzibaru či restaurace U hradeb jsem v důsledku toho začal pravidelně docházet do pivnice U koček. O mnoho a mnoho vytočených sudů dříve do ní začal chodit na pivo a cigáro Tonda. Pro mne a mé redakční kolegy tehdy vlastně „maskáč“. Tak jsme mu my mladí a potenciálně úspěšní dobyvatelé regionálního mediálního prostoru říkali. Byl pro nás tehdy prototypem člověka, se kterým bychom si měli o čem povídat nejvýše deset minut. Zjevoval se kdoví odkud,

a kdovi kam zase mizel. Až jednou se to stalo. Seděl jsem u stolu sám a věděl, že kamarádi jen tak nepřijdou. „Maskáč“ seděl u stolu v protějším rohu také sám. Vyndal jsem cigaretu, chvíli jakoby hledal sirky, a potom se vydal na přič lokálem na seznamovací misi.

Byla to jedna z těch náhod, za které člověk nepřestane osudu nikdy děkovat. Ten den jsem měl tu čest poprvé vstoupit do Šamanova jeskynního labyrintu. A stát se tak virtuálním speleologem. Až teprve teď, když sedím u počítače a píšu text pro Český kras, jsem si uvědomil, že přirovnat Tondův život k jeskynnímu labyrintu je vlastně docela trefné. Tonda žil na mnoha vertikálních úrovních a v horizontální rovině se pohyboval po překvapivě obsáhlých oblastech. Do příběhu jeho života bylo možné vstoupit nejrůznějšími portály. Nechat se provádět po nejneuvěřitelnějších místech a zažívat těžko uvěřitelné situace. To nejlepší na tom všem ale bylo, že Tonda nebyl žádný baron Prášil. On si nepotřeboval vymýšlet. Jemu stačilo vzpomínat.

Znali jsme se přes dvacet let a dost originálního jsme toho společně opravdu „live“ prožili. Například jsme iniciovali vznik uzavřené pánské společnosti, ve které jsme se věnovali degustaci piva. Piva, které někdo z nás přivezl z míst, kam ho zavál pracovní či osobní život. A byl to rituál, který měl svoje pevná pravidla. Do degustačních protokolů, které graficky vytvořil a pro všechny vytiskl Tonda, jsme poctivě zaznamenávali body v kategorii obal, pěna, aroma, chuť... Díky Tondovi jsem tak ochutnal piva z Francie, Belgie, Indonésie... A jemu jsem na oplátku umožnil hodnotit zlatavý mok z Jihlavy, Žatce a jednou dokonce až Chorvatska.

Tim podstatným, proč jsem opravdu rád chodil s Tondou na pivo, ale nikdy nebylo to, co pijeme a jak nám to chutná. Opravdu důležité byly věci, které jsme nad pülitem vedli. Probírali jsme problematiku fotografování rozsáhlých jeskynních komplexů, složitosti struktury vyúčtování platby za používání mobilního telefonu, šance na úspěšnou obranu republiky po Mnichovu 1938, ale i morální aspekty poskytování alkoholických nápojů muslimským přátelům v hotelové vířivce. Tohle mi bude, Tondo, asi nejvíc chybět. Tvoje tiché vyprávění v hlučném lokálu. Chytání slov, souvislostí... Tvoje povídání o něčem pozitivním, zajímavém. O něčem, co se zdá neuvěřitelné, ale přitom se to stalo.

Přehled publikací a nepublikovaných zpráv dostupných ve veřejných archivech

1976

JANČAŘÍK A. (1976): Nástin dynamiky ovzduší v jeskyních na příkladu horních pater Koněpruských jeskyní. – *Český kras*, I: 7–17. Beroun.

JANČAŘÍK A. (1976): Schauhöhlenschließung, Mikroklima und Sinterzerstörung. – *Der Höhlenforscher*, 8, 4: 52–57. Dresden.

1977

JANČAŘÍK A. (1977): Effect of Alternations of the External Air Pressure on the Climatic Regime of Caves. – *Tarcus Proceedings on the occasion of the 7th International Congress of Speleology, Sheffield '77*. Krasová sekce Praha – TIS – Svaz pro ochranu přírody a krajiny: 37–40. Praha.

JANČAŘÍK A. (1977): Návštěvník – speleoklimatický činitel. – *Český kras*, II: 39–46. Beroun.

1978

JANČAŘÍK A. (1978): Klimatický model dynamické jeskyně. – *Český kras*, III: 38–50. Beroun.

JANČAŘÍK A. (1978): K niektorým aspektom sprístupnenia Koněpruských jaskýň. – *Symposium pre speleoterapiu a speleomedicínu*,

Horný Hrádok, 1976. Správa slovenských jaskýň: 41–43 (slovenská verze), 93–96 (německá verze), 125–128 (přílohy). Lip-tovský Mikuláš.

1979

JANČAŘÍK A. (1979): Prochladnutí v jeskyních. – *Český kras*, IV: 73–77. Beroun.

JANČAŘÍK A. (1979): Zájezd do pohoří Apusenii (Rumunsko). – *Český kras*, IV: 101–102. Beroun.

1980

BOTUR J., JANČAŘÍK A. (1980): Prochladnutí a vlhký oděv. – *Český kras*, V: 57–59. Beroun.

JANČAŘÍK A. (1980): K výpočtu změn povrchové teploty při přestupu tepla mezi ovzduším a horninou. – *Český kras*, V: 55–56. Beroun.

JANČAŘÍK A., LYSENKO V., PORKÁT J. (1980): Jeskyně v lomu „U paraplete“ – 21. krasová oblast Českého krasu. – *Český kras*, V: 30–36. Beroun.

1981

BOTUR J., JANČAŘÍK A. (1981): K dynamickému odporu proudění. – *Český kras*, VI: 53–57. Beroun.

1982

HALBÍCHOVÁ I., JANČAŘÍK A. (1982): Aerosolnyj sinter i paleoklimat peštery. – In: *I. narodnaja bulgarskaja speleologičeskaja škola – Karlukovo. Karlukovo, Bulharsko*.

HALBÍCHOVÁ I., JANČAŘÍK A. (1982–1983): Conseguenze del cambiamento della morfologia e del microclima in alcuni ripimenti i minerari delle grotte di Koněprusy. – *Notiziario sezionale Club Alpino Italiano, Sezione di Napoli*, N.S., 37, 1: 51–55. Napoli.

JANČAŘÍK A. (1982): Měření obsahu vodního aerosolu v jeskynním ovzduší. – *Český kras*, VII: 50–52. Beroun.

1983

HALBÍCHOVÁ I., JANČAŘÍK A. (1983): Aerosol sinter and the cave development. – In: *Nové směry ve speleologii/New trends in speleology*, Dobřichovice, 24.–28. 10. 1983, *Stalagmit, Zpravodaj ÚV České speleologické společnosti, zvláštní příloha*: 8–10. Česká speleologická společnost. Praha.

JANČAŘÍK A. (1983, editor): *Nové směry ve speleologii/New trends in speleology*, Dobřichovice 24.–28. 10. 1983. – *Stalagmit, Zpravodaj ÚV České speleologické společnosti, zvláštní příloha*: 1–78. Česká speleologická společnost. Praha.

JANČAŘÍK A. (1983): (Aero-) hydrodynamic resistance and Re. – In: *Nové směry ve speleologii/New trends in speleology*, Dobřichovice, 24.–28. 10. 1983, *Stalagmit, Zpravodaj ÚV České speleologické společnosti, zvláštní příloha*: 27–28. Česká speleologická společnost. Praha.

JANČAŘÍK A. (1983): Visitor in a Mathematical Model of a Cave Microclimate. – In: *Nové směry ve speleologii/New trends in speleology*, Dobřichovice, 24.–28. 10. 1983, *Stalagmit, Zpravodaj ÚV České speleologické společnosti, zvláštní příloha*: 29–30. Česká speleologická společnost. Praha.

1984

JANČAŘÍK A. (1984): Bihor '83. – *Stalagmit, Zpravodaj ÚV České speleologické společnosti*, 1984, 1: 1 a 5. Praha.

JANČAŘÍK A. (1984): Klimatické podmínky v jeskyni č. 1504. – In: Matoušek V. et al.: *Zpráva o třetí sezoně archeologického vý-*

zkumu jeskyně č. 1504 v Údolí děsu u Srbska. – *Český kras*, X: 22–23. Beroun.

JANČAŘÍK A. (1984): Mezinárodní sympozium „Nové směry ve speleologii – Dobřichovice 83“. – *Český kras*, X: 92–93. Beroun.

JANČAŘÍK A. (1984): Současný stav poznatků o mikroklimatu Koněpruských jeskyní. – *Český kras*, IX: 96–101.

1985

JANČAŘÍK A. (1985): Recenze „Borivoje F. Mijatovič (editor): Hydrogeology of the Dinaric Karst.“ – *Český kras*, XI: 96. Beroun.

1986

BOSÁK P., JANČAŘÍK A. (1986): *Krasová turistika: učební text pro cvičitele III. a II. třídy*. – Olympia pro Tělovýchovnou školu ČÚV ČSTV: 1–156. Praha.

JANČAŘÍK A. (1986): Ke genezi specifických forem aerosolových sintrů vyskytujících se ve středních patrech Koněpruských jeskyní. – *Český kras*, XII: 5–22. Beroun.

JANČAŘÍK A. (1986): Recenze „G. Stibranyi: Základy jednolánové techniky – příloha Spravodaje SSS“. – *Český kras*, XII: 118. Beroun.

JANČAŘÍK A. (1986): Recenze „L.V. Prikrýl: Dejiny speleologie na Slovensku“. – *Český kras*, XII: 119. Beroun.

JANČAŘÍK A. (1986): Recenze „S. Kempe: Bildatlas Spezial 4 – Höhlen in Deutschland“. – *Český kras*, XII: 120. Beroun.

1987

JANČAŘÍK A. (1987): Jen pro upřesnění. – *Český kras*, XIII: 69–72. Beroun.

1988

BOSÁK P., JANČAŘÍK A. (1988): Organizace speleologie v zahraničí. – In: BOSÁK P. et al., *Jeskyňářství v teorii a praxi*: 204–205. Česká speleologická společnost ve Státním zemědělském nakladatelství. Praha.

BOSÁK P., JANČAŘÍK A. (1988): Úvod. – In: BOSÁK P. et al., *Jeskyňářství v teorii a praxi*: 10–12. Česká speleologická společnost ve Státním zemědělském nakladatelství. Praha.

JANČAŘÍK A. (1988): Jeskynní atmosféra. – In: BOSÁK P. et al., *Jeskyňářství v teorii a praxi*: 101–104. Česká speleologická společnost ve Státním zemědělském nakladatelství. Praha.

JANČAŘÍK A., ŠMIKMÁTOR F. (1988): Oděv jeskyňáře. – In: BOSÁK P. et al., *Jeskyňářství v teorii a praxi*: 131–136. Česká speleologická společnost ve Státním zemědělském nakladatelství. Praha.

ŠMIKMÁTOR F., JANČAŘÍK A. (1988): Osvětlení. – In: BOSÁK P. et al., *Jeskyňářství v teorii a praxi*: 136–137. Česká speleologická společnost ve Státním zemědělském nakladatelství. Praha.

1989

AICHLER J., HON J., INNEMANOVÁ H., JANČAŘÍK A., JARCHOVSKÝ T., JÚNA J., KRÁM P., KUSKOVÁ J., POŠMOURNÝ K., PRAVDA J., REICHMANN F., SCHINDLER J., ZEMKOVÁ M. (1989): *Zhodnocení a výsledky prací na úkole „Využití metod a zavádění výpočetní techniky v ÚÚG v roce 1989“*. – Geofond P067622: 1–24, 16 příloh. Praha.

JANČAŘÍK A. (1989): II. mezinárodní sympóziem o podzemních lozích. – *Český kras*, XV: 93. Beroun.

JANČAŘÍK A. (1989): Axonometrické zobrazení povrchů. – *Český kras*, XV, 56–63. Beroun.

JANČAŘÍK A., REICHMANN F. (1989): *Cestovní zpráva ze služební cesty do NDR ve dnech 4.–8. prosince 1989 (návštěva výpočetního střediska ZGI Berlín)*. – Geofond ZC000149/1989: 1–3. Praha.

1990

JANČAŘÍK A., REICHMANN F. (1990): *Cestovní zpráva ze služební cesty do Rakouska ve dnech 2.–5. dubna 1990 (seznámení s přípravou a kresbou geologických map včetně folií pomocí výpočetní techniky)*. – Geofond ZC000046/1990: 1–10. Praha.

1991

ČURDA J., JANČAŘÍK A. (1991): *Cestovní zpráva Finsko (seznámení se s činností Geological Survey of Finland v oblasti výpočetní techniky, zejména organizace a využívání databank a grafických metod)*. – Geofond ZC000062/1991: 1–17. Praha.

ĐURIŠ M., JANČAŘÍK A., SÁŇKA V. (1991): Geochemický atlas životního prostředí ČSFR. Geochemické mapování pražské aglomerace, Obvod Praha 7. – In: *Přehled ekogeologických výzkumných prací v r. 1991*: 30–32. Ministerstvo životního prostředí ČR, geologický odbor. Praha.

1992

JÄGER O., JANČAŘÍK A. (1992): 60 let prof. Ivo Chlupáče, DrSc. – *Český kras*, XVII: 52. Beroun.

JANČAŘÍK A. (1992): Klimatologie jeskyní. – In: Příbyl J., Ložek V., Kučera B., BOSÁK P., ČÍLEK V., JANČAŘÍK A., KIRCHNER K., PANOŠ V., SKLENÁŘ K., SLÁČÍK J., ŠMEJKA V., ŠTĚBA O., VAŠÁTKO J., VLČEK V., *Základy karsologie a speleologie*: 145–152. Academia. Praha.

1994

JANČAŘÍK A. (1994): Evidence speleologických objektů pomocí PC. – *Český kras*, XIX: 30–31. Beroun.

2000

JANČAŘÍK TONÍK (2000): *Pivo a pubs v Irsku. Dle dostupné literatury a výsledků vlastního terénního šetření sestavil Toník JANČAŘÍK*. – Vlastním nákladem, počet str. neuveden. Beroun.

2005

JANČAŘÍK A. (2005): Československá opevňovací linie z let 1935–1938 v údolí Berounky. – *Český kras*, XXXI: 29–39. Beroun.

JANČAŘÍK A. (2005): Pozapomenutí krajané – generál Bedřich Homola. – *Český kras*, XXXI: 40–41. Beroun.

2011

JANČAŘÍK A. (Šaman, 2011): *Saravak 2011: cesta trochu jinam*. – Vlastním nákladem: neštránkováno. Beroun (uloženo Městská knihovna Beroun).

2012

JANČAŘÍK A. (Šaman, 2012): *Severní Borneo. Cesty do trochu jiného světa*. – Vlastním nákladem: 1–127. Beroun, Praha.

2013

JANČAŘÍK A. (Šaman, 2013): *Východní Malé Sundy*. – Vlastním nákladem: 1–128. Beroun. (uloženo Městská knihovna Beroun).